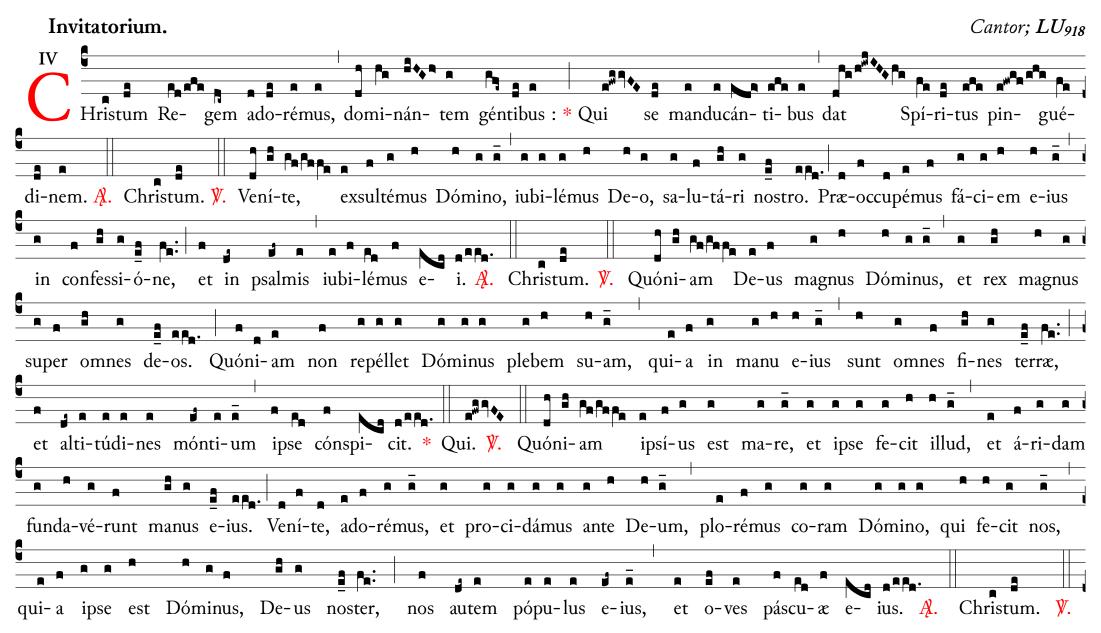
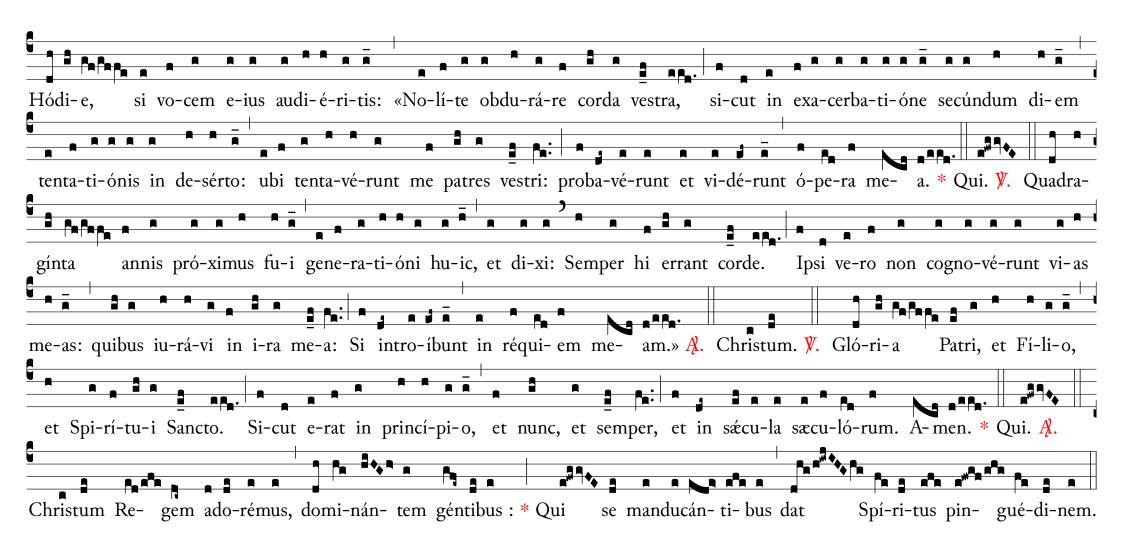
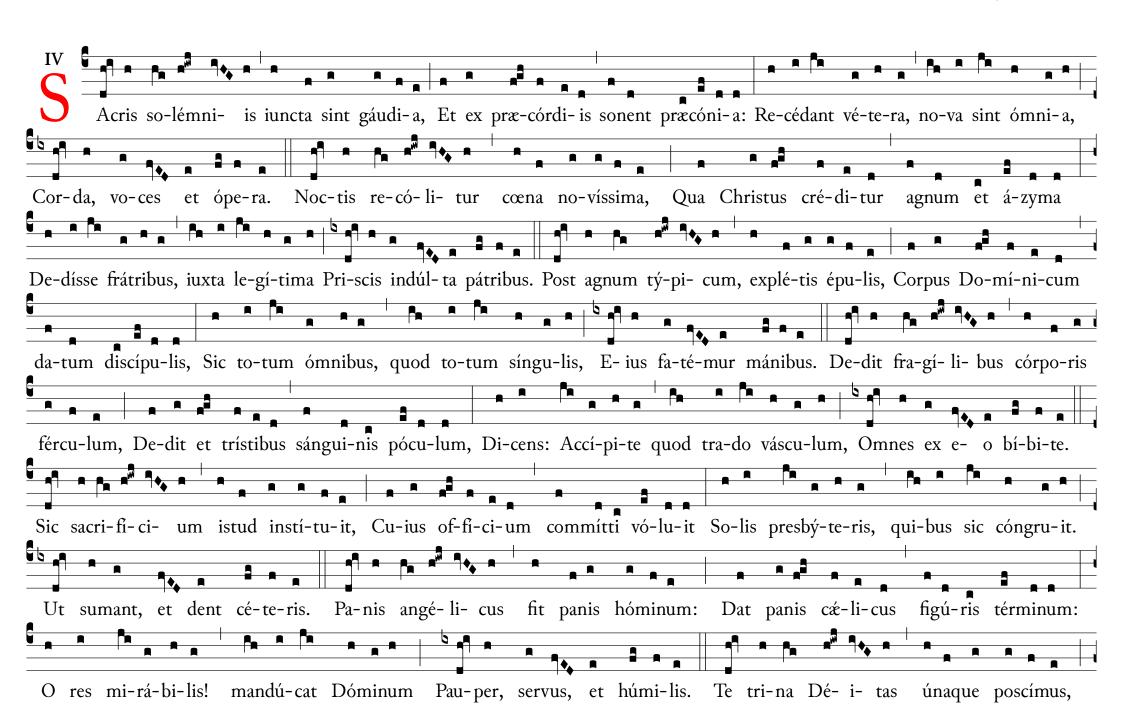
Octavæ Sanctissimi Corporis Christi. Duplex maius.

Ad Matutinum.

Omine, lábi-a me-a apé-ri-es. R. Et os me-um annunti-ábit laudem tu-am.

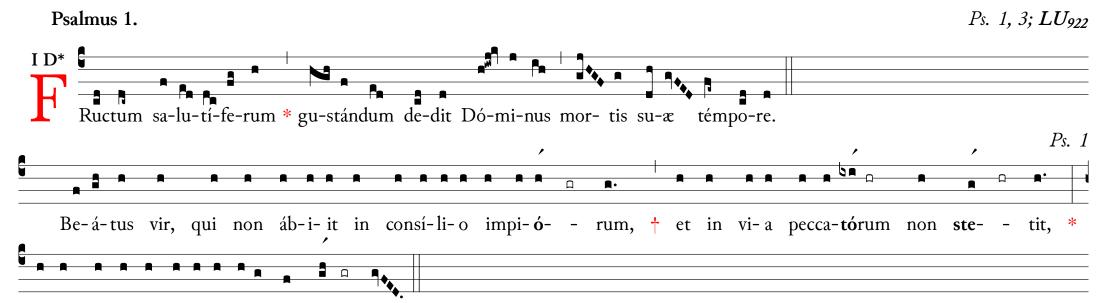

Sic nos tu ví-si-ta, si-cut te có-limus: Per tu-as sémi-tas duc nos quo téndimus, Ad lu-cem quam inhá-bi-tas. A-men.

et in cáthedra pesti-lénti-æ non se- - dit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus de**cúr**sus a**quá**rum, * quod fructum suum dabit in tém*pore* suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próiicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 2. Ps. 4, 8.9; LU₉₂₃

Cum invo-cá-rem exaudí-vit me De-us iustí-ti-æ me- - æ: * in tribu-la-ti-óne di-la-tásti mi- - hi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem et quéritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum, * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccá<u>re:</u> † quæ dícitis in córdibus **ves**tris, * in cubílibus vestris com*pun***gí**mini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, † et sperate in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Consérva me, Dómi-ne, quóni-am spe-**rá**- - vi **in** te. * Di-xi Dómino: De-us me-us es tu, quóni-am bonó-rum

me-ó-rum non e- - ges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, † et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

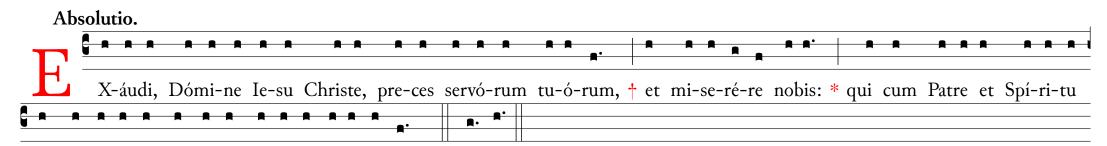
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

♥. Panem de cæ-lo præsti-tísti e-is, alle-lú-ia. ₽. Panem Ange-ló-rum manducá-vit homo, alle-lú-ia.

Pa-ter noster. secreto usque ad V. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Sancto vi-vis et regnas in sécu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

Benedictio.

ube Domne bene-dí-ce-re. Bene-dicti-óne perpé-tu-a * bene-dí-cat nos Pa-ter æ-térnus. №. Amen.

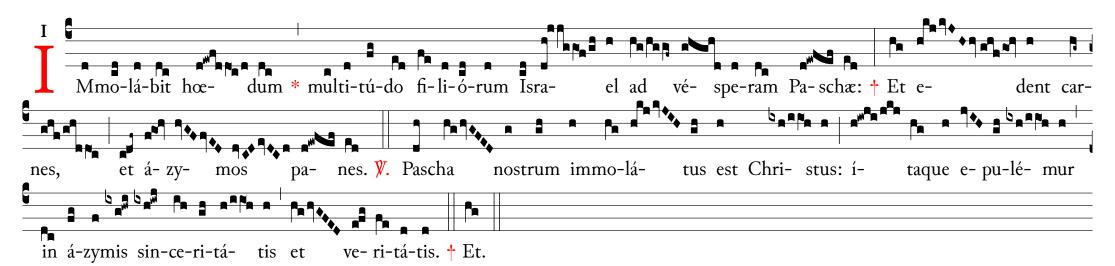
Lectio I. 1 Reg. 8, 4-6

De libro primo Regum.

Congregáti ergo univérsi maióres natu Israël, venérunt ad Samuélem in Rámatha, dixerúntque ei: Ecce tu senuísti, et filii tui non ámbulant in viis tuis: constitúte nobis regem, ut iúdicet nos, sicut et univérsæ habent natiónes. Displícuit sermo in óculis Samuélis, eo quod dixíssent: Da nobis regem, ut iúdicent nos. Et orávit Sámuel ad Dóminum.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 1.

ube Domne bene-dí-ce-re. Uni-géni-tus De-i Fí-li-us * nos bene-dí-ce-re et adiuvá-re digné-tur. №. Amen.

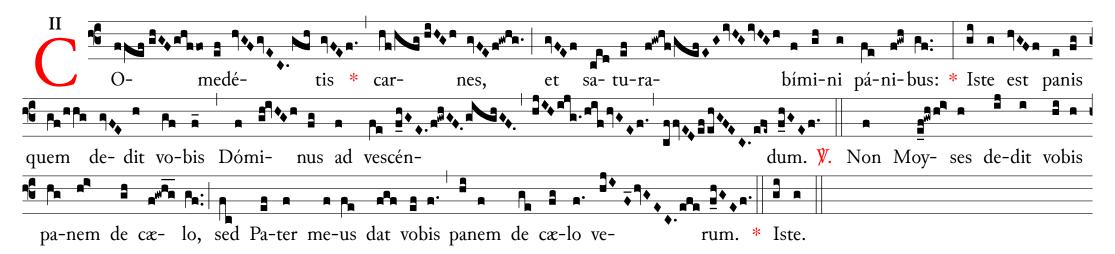
Lectio II.

1 Reg. 8, 7-9

Dixit autem Dóminus ad Samuélem: Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquúntur tibi: non enim te abiecérunt sed me, ne regnem super eos. Iuxta ómnia ópera sua, quæ fecérunt a die qua edúxi eos de Ægýpto usque ad diem hanc, sicut dereliquérunt me et serviérunt diis aliénis, sic fáciunt étiam tibi. Nunc ergo vocem eórum audi; verúmtamen contestáre eos et prædic eis ius regis, qui regnatúrus est super eos.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
→. Deo grátias.

R. Ex. 16, 12.15 V. Io. 6, 21; LU₉₂₇

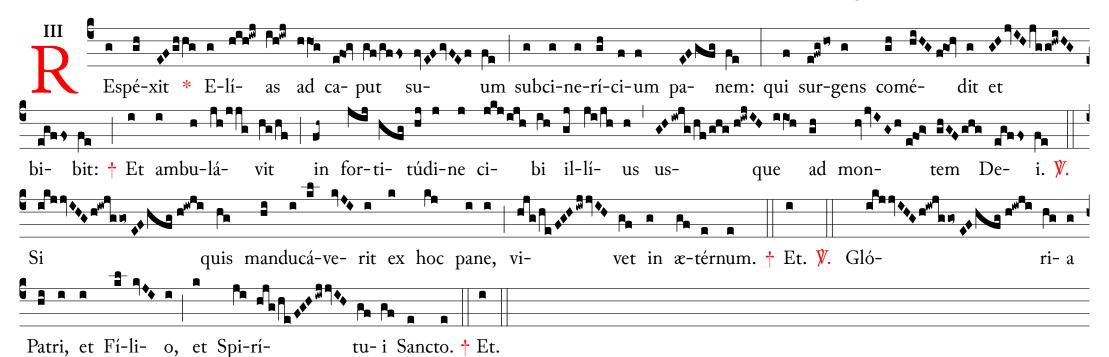
ube Domne bene-dí-ce-re. Spí-ri-tus Sancti grá-ti-a * illúmi-net sensus et corda nostra. R. Amen.

Lectio III. 1 Reg. 8, 10-14

Dixit ítaque Sámuel ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petíerat a se regem, et ait: Hoc erit ius regis, qui imperatúrus est vobis. Fílios vestros tollet et ponet in cúrribus suis, faciétque sibi équites et præcursóres quadrigárum suárum; et constítuet sibi tribúnos et centuriónes et aratóres agrórum suórum et messóres ségetum et fabros armórum et cúrruum suórum; filias quoque vestras fáciet sibi unguentárias, et focárias, et paníficas: agros quoque vestros, et víneas, et olivéta, óptima tollet, et dabit servis suis.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 3.

Psalmus 4. Ps. 19, 4; LU₉₂₈

Exáudi-at te Dóminus in di-e tribu-la-ti-ó- - nis: * pró-tegat te nomen De-i Ia- - cob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secún dum cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ eius.

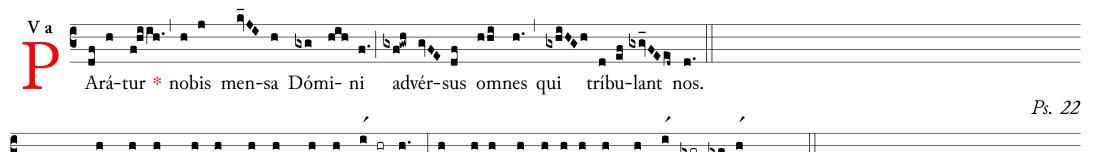
Hi in cúrribus, et *hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri invo*cábimus.

Ipsi obligati sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 5. Ps. 22, 5; LU₉₂₈

Dóminus re-git me, et ni-hil mi-hi dé-e-rit: * in loco páscu-æ i-bi me col- - locá- - vit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitam iustítiæ * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est.

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini; * in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ps. 41

Quemádmodum de-sí-de-rat cervus ad fontes aquá- - rum: * i-ta de-sí-de-rat ánima me-a ad te, De- - us.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte, † dum dícitur mihi quotídie: * Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: † quóniam transíbo in locum tabernáculi ad*mirá*bilis, * usque ad *domum* **De**i.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor tui de terra Iordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnes excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incédo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies; † Ubi est Deus tuus? quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

V. Ci-bá-vit illos ex á-di-pe fruménti, alle-lú-ia.

R. Et de petra, melle sa-tu-rá-vit e-os, alle-lú-ia.

Pa-ter noster. secreto usque ad V. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

P-sí-us pí-e-tas et mi-se-ri-córdi-a nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spí-ri-tu Sancto vi-vit et regnat in sæcu-la

sæcu-ló-rum. R. Amen.

ube Domne bene-dí-ce-re. De-us Pa-ter omnípo-tens * sit nobis propí-ti-us et clemens. R. Amen.

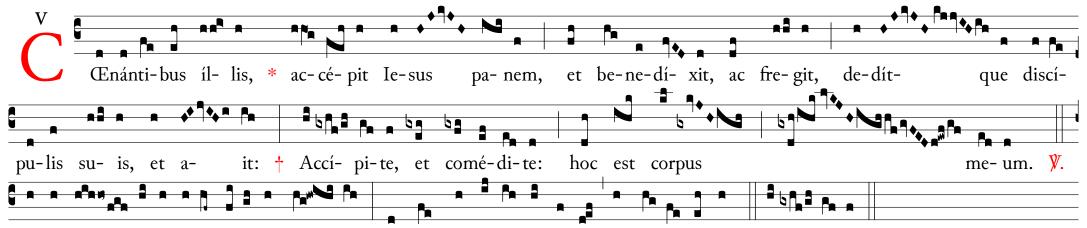
Lectio IV.

Catechesis mystagog. 4

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Ierosolymitáni.

Ipsa beáti Pauli doctrína abúnde sufficere vidétur, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat, quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, et consanguínei Christi facti estis. Ipse enim modo clamábat, quod in nocta qua tradebátur Dóminus noster Iesus Christus, accípiens panem, et grátias agens fregit, et dedit discípulis suis, dicens: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, et grátias agens, dixit: Accípite, et bíbite: hic est sanguis meus. Cum ígitur ipse de pane pronuntiáverit ac díxerit: Hoc est corpus meum; quis audébit deínceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránter díxerit: Hic est sanguis meus; quis umquam dubitáverit, ut dicat non esse eius sánguinem?

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Di-xé-runt vi-ri tabernácu-li me- i: Quis det de cárni-bus e-ius, ut sa-tu-rémur? † Accí- pi-te.

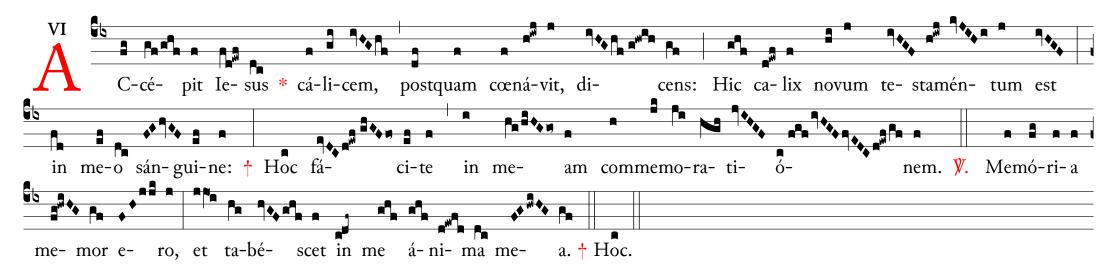
ube Domne bene-dí-ce-re. Christus perpé-tu-æ * det nobis gáudi-a vi-tæ. №. Amen.

Lectio V.

Aquam olim in vinum convértit in Cana Galiléæ, quod habet quamdam cum sánguine propinquitátem: et eum parum dignum existimábimus, cui credámus quod vinum in sánguinem transmutárit? Ad eas núptias, quibus córpora copulántur, vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum: et non multo magis sic eum corpus et sánguinem suum fruénda nobis donásse persuásum firmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tamquam corpus ipsíus et sánguinem sumámus? Nam in spécie panis dat nobis corpus, et in spécie vini dat nobis sánguinem: ut, cum súmpseris, gustes corpus et sánguinem Christi, factus eiúsdem córporis et sánguinis párticeps. Sic enim efficimur Christíferi, hoc est, Christum in corpóribus nostris feréntes, cum corpus eius et sánguinem in membra nostra recípimus: sic secúndum beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes réddimur.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

ube Domne bene-dí-ce-re. Ignem su-i amó-ris * accéndat De-us in córdibus nostris. R. Amen.

Lectio VI.

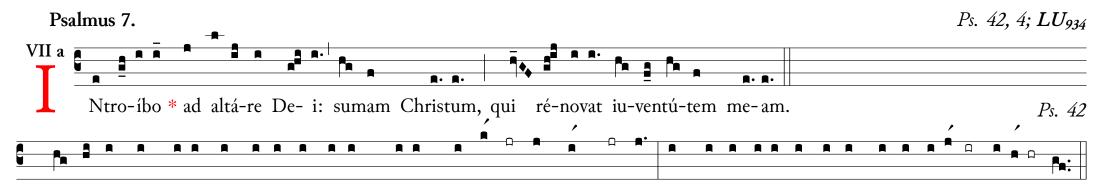
Olim cum Iudæis Christus dísserens, Nisi manducavéritis, inquit, carnem meam, et bibéritis meum sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fúerant, non spiritáliter accepíssent, offénsi abiérunt retro; putábant enim quod eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant et in véteri testaménto panes propositiónis; verum illi cum fúerint véteris testaménti, finem iam accepérunt. In novo vero testaménto panis est cæléstis et calix salutáris, qui et ánimam et corpus sanctíficant. Quam ob rem non sic hæc atténdas velim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum; corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam étiam si sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confirmet. Ne iúdices rem ex gustu: sed te citra ullam dubitatiónem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui córporis et sánguinis Christi párticeps fieres.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

Gló-ri- a Pa-tri et Fi-li-o et Spi-rí-tu-i Sancto. † Hic.

Iú-di-ca me, De-us, et discérne causam me-am de **gen**te non **sanc**- - ta, * ab hómi-ne in-íquo, et do-ló-so **é**- - ru-**e** me. Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me **re**pu**lís**ti? * et quare tristis incédo, dum afflígit me **inimí**cus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Exsultá-te De-o, adiu-tó-ri nos- - tro: * iubi-lá-te De-o Ia- - cob.

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium iucún dum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est: * et iudícium *Deo* Iacob.

Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino serviérunt.

In tribulatione invocasti me, et liberavi te: † exaudívi te in abscondito tempestátis: * probavi te apud aquam contradictionis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 9.

Quam di-lécta tabernácu-la tu-a, Dómi-ne virtú- - tum: * concupíscit, et dé-fi-cit ánima me-a in átri-a Dómi-ni.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, * in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in *virt*útem: * vidébitur Deus deó*rum in* Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

y. Edúcas panem de terra, alle-lú-ia.
R. Et vinum læ-tí-fi-cet cor hómi-nis, alle-lú-ia.

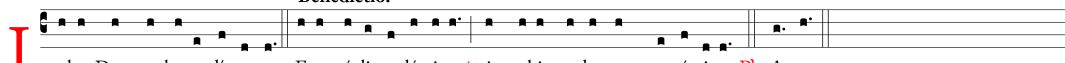

Pa-ter noster. secreto usque ad V. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

víncu-lis pecca-tó-rum nostró-rum * absólvat nos omnípo-tens et mi-sé-ri-cors Dóminus. №. Amen.

ube Domne bene-dí-ce-re. Evangé-li-ca lécti-o * sit nobis sa-lus et pro-técti-o. R. Amen.

Lectio VII. Io. 6, 56-59

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem.

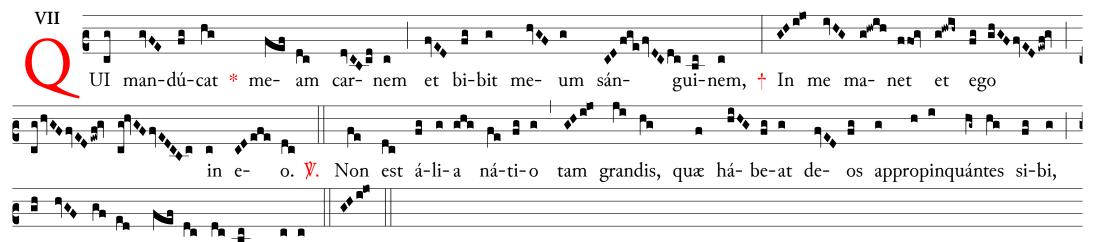
In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Liber 4 in Ioannem, cap. 17

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

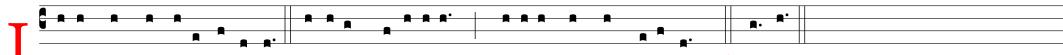
Qui mandúcat, inquit, carnem meam et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Sicut enim si quis liquefáctæ ceræ áliam ceram infúderit, álteram cum áltera per totum commísceat necésse est; sic qui carnem et sánguinem Dómini récipit, cum ipso ita coniúngitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniátur. Símili quodam modo apud Matthæum compéries. Símile est, inquit, regnum cælórum ferménto, quod accéptum abscóndit múlier in farínæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, ferménti totam massam ferméntat, sic párvula benedíctio totum hóminem in seípsam áttrahit, et sua grátia replet; et hoc modo in nobis Christus manet, et nos in Christo.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

si-cut De-us no-ster a-dest nobis. † In.

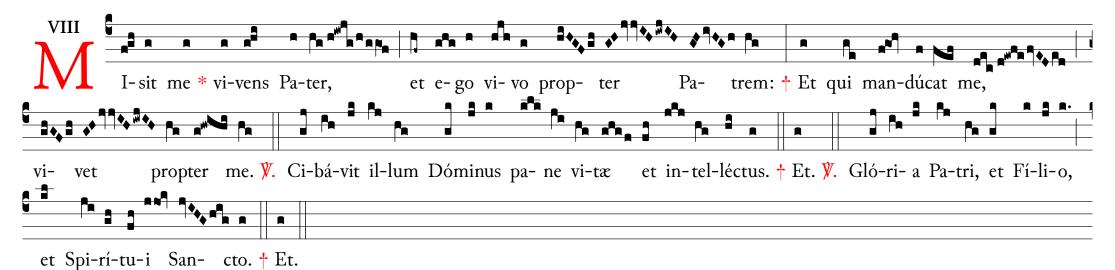

ube Domne bene-dí-ce-re. Di-vínum auxí-li-um * máne-at semper nobíscum. №. Amen.

Lectio VIII.

Nos vero, si vitam ætérnam cónsequi vólumus, si largitórem immortalitátis habére in nobis desiderámus, ad recipiéndam benedictiónem libénter concurrámus; caveamúsque ne loco láquei damnósam religiónem diábolus nobis præténdat. Recte (inquit) dicis; scriptum tamen esse non ignorámus, iudícium sibi comédere atque bíbere illum, qui de pane cómedit et de cálice bibit indígne. Ego ígitur probo meípsum, et indígnum invénio. Quando ígitur, quicúmque tu es qui ista dicis, dignus eris? quando Christo teípsum ófferes? Nam si peccándo indígnus es, et peccáre non désinis, (quis enim delícta intélligit? secúndum Psalmístam) expers omníno eris vivíficæ huius sanctificatiónis. V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

R. Io. 6, 58; V. Eccli. 15, 3; LU₉₃₈

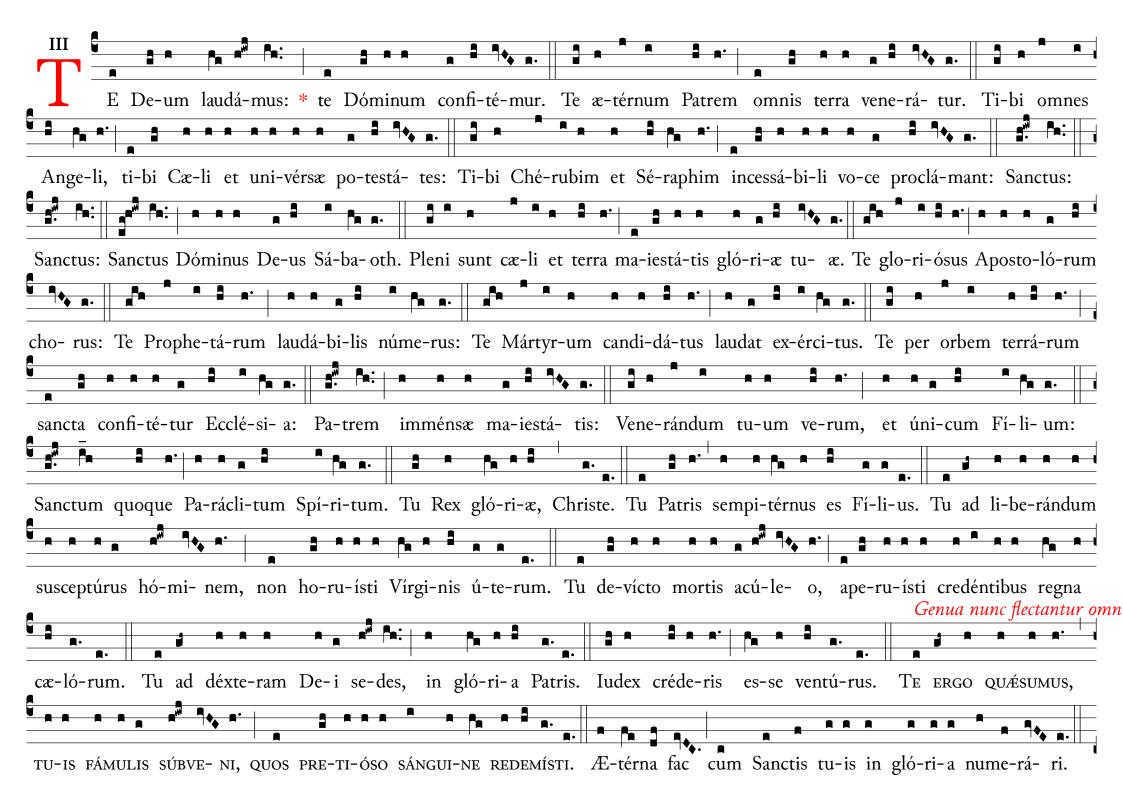
ube Domne bene-dí-ce-re. Ad so-ci-e-tá-tem cí-vi-um supernó-rum * perdúcat nos Rex Ange-ló-rum. №. Amen.

Lectio IX.

Quare pias, quæso, cogitatiónes suscípias, studióse sanctéque vivas, et benedictiónem partícipes: quæ (mihi crede) non mortem solum, verum étiam morbos omnes depéllit. Sedat enim, cum in nobis máneat Christus, sæviéntem membrórum nostrórum legem: pietátem corróborat, perturbatiónes ánimi exstínguit, ægrótos curat, collísos redíntegrat: et sicut pastor bonus, qui ánimam suam pro óvibus pósuit, ab omni nos érigit casu.

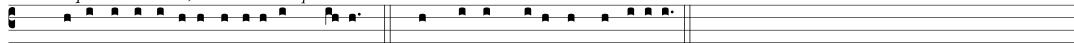
V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

córdi-a tu-a Dómi-ne su-per nos, quemádmodum spe-rá-vimus in te. In te Dómi-ne spe-rá- vi: non confúndar in æ-tér- num.

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

mus: Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

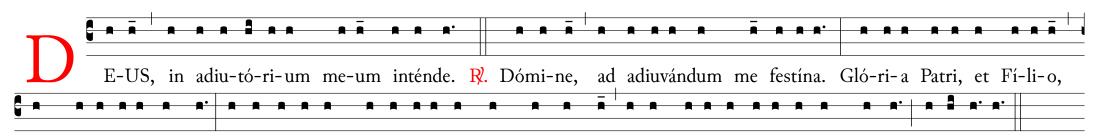
√. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

√. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
√. Amen.

Ad Laudes.

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Dóminus regná-vit, de-có-rem indú-tus est: * indú-tus est Dóminus forti-túdi-nem, et præ-cínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a século tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

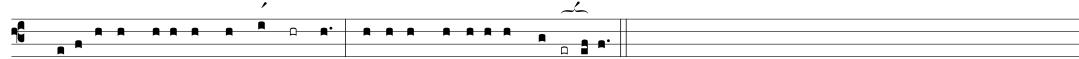
Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **sem**per, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Psalmus 99.

Iubi-lá-te De-o omnis ter- - ra: * serví-te Dómino in læ-tí-ti-a.

Introite in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sécula sæculórum. Amen.

Psalmus 62.

De-us De- - us me- - us * ad te de lu- - ce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta et ínvia et inaquósa: † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus.

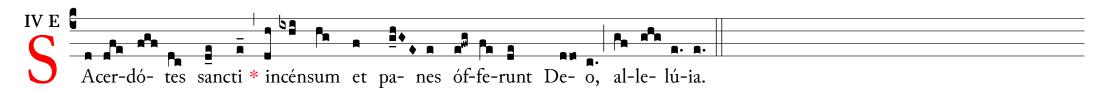
Et in velamento alarum tuarum exsultabo, † adhæsit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui **iu**rant in **e**o: * quia obstrúctum est os loquénti**um** in**í**qua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Canticum trium puerorum, Dan. 3, 57-88 et 56

Bene-dí-ci-te ómni-a ópe-ra Dómi-ni Dómino: * laudá-te et super-exaltá-te e-um in sác-cu-la.

Benedicite Angeli Dómino: * benedicite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes quæ super cælos sunt Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedicite sol et luna Dómino: * benedicite stellæ cæli Dómino.

Benedicite omnis imber et ros Dómino: * benedicite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedicite ignis et æstus Dómino: * benedicite frigus et æstus Dómino.

Benedicite rores et pruina Dómino: * benedicite gelu et frigus Dómino.

Benedicite glácies et nives Dómino: * benedicite noctes et dies Dómino.

Benedicite lux et ténebræ Dómino: * benedicite fúlgura et nubes Dómino.

Benedicat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedicite montes et colles Dómino: * benedicite universa germinantia in terra Dómino.

Benedicite fontes Dómino: * benedicite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete et ómnia quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedicite omnes béstiæ et pécora Dómino: * benedicite filii hóminum Dómino.

Benedicat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

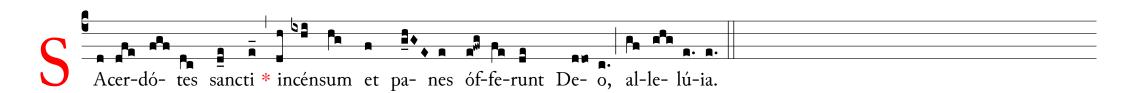
Benedícite spíritus et ánimæ iustórum Dómino: * benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

Benedicite Anania, Azaria, Misael Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Gloria Patri, neque Amen.

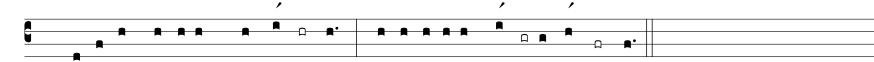

Psalmus 5.

Incénti da-bo * manna abscóndi-tum, et nomen novum, al-le-lú-ia.

Psalmus 148.

Laudá-te Dóminum de cæ- - lis: * laudá-te e-um in excél- - sis.

Laudáte eum omnes Angeli eius: * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ.

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum no- - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in **gló**ria: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: * et gladii ancipites in manibus eorum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanctis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú- - tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonán<u>tibus:</u> † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus **lau**det **Dó**minum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

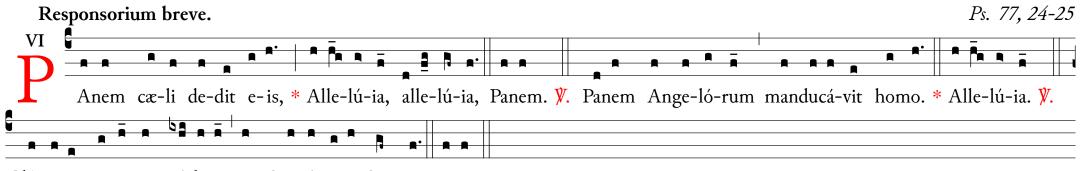
Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

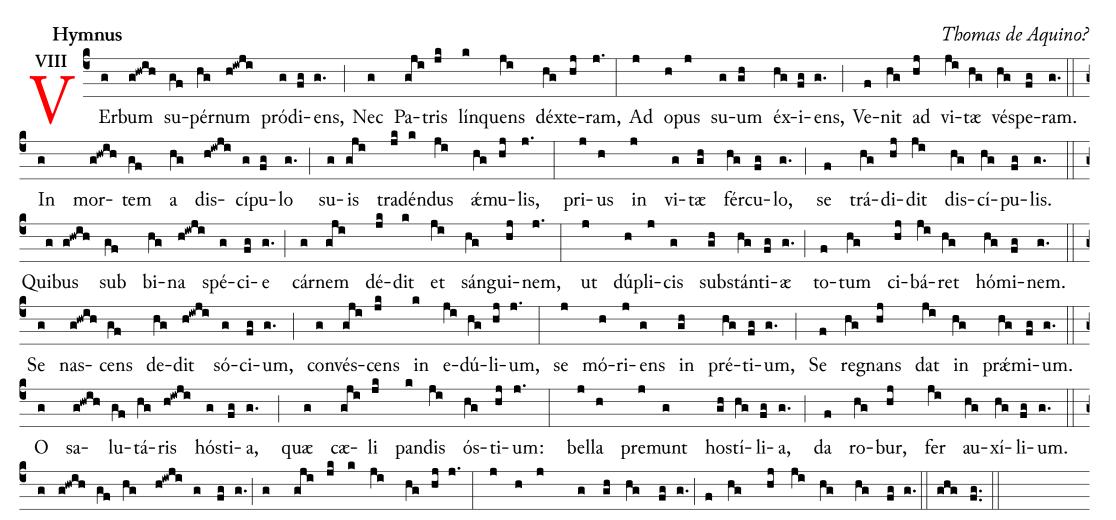
Incénti da-bo * manna abscóndi-tum, et nomen novum, al-le-lú-ia.

hoc fá-ci-te in me-am commemo-ra-ti-ónem. R. De-o grá-ti-as.

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Panem.

Uni tri-nóque Dómino sit sempi-térna gló-ri-a: qui vi-tam si-ne término nó-bis do-net in pá-tri-a. A-men.

√. Pósu-it fi-nes tu-os pa-cem, alle-lú-ia.
R. Et á-di-pe fruménti sá-ti-at te, alle-lú-ia.

Bene-díctus Dóminus De- - us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su- - æ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David pú*eri su*i.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a século sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis **ple**bi eius, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **sem**per, * et in sæcula sæcu*lórum*. Amen.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

Y-ri-e e-lé-i-son. R. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

Ominus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

ámus: Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sæcu-lá-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

y. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am.

R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

